

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/52/2025
Identifikačné číslo spisu:	5320010294
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5320010294.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňa a členov senátu JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Jozefa Šutku na neverejnom zasadnutí konanom 29. októbra 2025 v Bratislave, v trestnej veci obvineného C. I. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. novembra 2022, sp. zn. 1To/39/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného C. I. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Čadca (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom z 3. decembra 2021, sp. zn. 1T/83/2020, uznal obvineného C. I. za vinného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 17.09.2019 v čase okolo 19:30 h v obci E. na chodníku pri ceste I/12 pri budove N. E. č. XXX, okres W., pristúpil zozadu k D. L., ktorého fyzicky napadol tak, že ho zozadu chytil za golier mikiny a zhodil ho na zem, na chrbát a povedal mu: „Ty hajzel, kde mám tie peniaze, čo mi dlhuješ, stále sa len vyhováraš a vyhýbaš sa mi“, D. L. mu povedal, že peniaze nemá, že mu nemá z čoho dlh zaplatiť, kedy C. I. vytiahol spoza pásu lovecký nôž z puzdra za opaskom, jednou rukou pridržiaval D. L. na zemi a s nožom v druhej ruke mu rozrezával jednotlivé kusy oblečenia, ktoré mal na tele tak, že najskôr mu rozrezal mikinu, strhol mu ju z tela a takýmto spôsobom mu nožom rozrezal na tele tričko, montérky, ktoré mal oblečené na spodnej časti tela, na nohách a nakoniec mu rozrezal slipy a odhodil ich, pričom C. I. počas rozrezávania oblečenia od D. L. žiadal peniaze, hovoril mu, že má zaplatiť za plot, ktorý mu zničil, keď C. I. rozrezal a strhol z tela D. L. všetko oblečenie, povedal mu, že toto je posledné upozornenie, že nabudúce ak mu nezaplatí, že ho zabije, pričom fyzickým útokom C. I. utrpel D. L. zranenia: odreninu v oblasti koreňa nosa vľavo veľkosti 1,5 x 0,5 cm, odreninu v oblasti dolnej časti nosa vpravo, veľkosti 1 x 0,3 cm, odreninu v oblasti pravého ramena veľkosti 4 x 2,5 cm, odreninu v oblasti panve vpravo, veľkosti 7 x 4,5 cm, odreniu v oblasti stehna vľavo, z bočnej strany veľkosti 3 x 0,3 cm, pričom porucha zdravia u D. L. v dôsledku spôsobených zranení trvala 6 dní, D. L. bol z

konania C. I. vystrašený.

Za to súd I. stupňa obvinenému uložil podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d), § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby 2 roky.

Súčasne mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia týchto vecí: 1 ks nôž s čiernou plastovou rúčkou zn. MIKOV s ostrím o dĺžke 14 cm a celkovou dĺžkou 24 cm, 1 ks puzdro v zelenej vojenskej farbe, 1 ks brúska na nôž, 1 ks píłka na drevo a nôž, 1 ks šnúrka zelenej farby, 1 ks opasok kožený, hnedej farby s prackou kovovou s 5 - cípovou hviezdou.

Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom z 8. novembra 2022, sp. zn. 1To/39/2022 (ďalej tiež „napadnutý rozsudok“), vyhovujúc odvolaniu prokurátora, podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa a na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného uznal za vinného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 17.9.2019 v čase okolo 19.30 h v obci E. na chodníku pri ceste I/12 pri budove N. E. č. XXX, okres W., pristúpil zozadu k D. L., nar. XX.X.XXXX, ktorého fyzicky napadol tak, že ho zozadu chytil za golier mikiny a zhodil ho na zem, na chrbát a povedal mu: „Ty hajzel, kde mám tie peniaze, čo mi dlhuješ, stále sa len vyhováraš a vyhýbaš sa mi.“, D. L. mu povedal, že peniaze nemá, že mu nemá z čoho dlh zaplatiť, kedy C. I. vytiahol spoza pása lovecký nôž z puzdra za opaskom, jednou rukou pridržiaval D. L. na zemi a s nožom v druhej ruke mu rozrezával jednotlivé kusy oblečenia, ktoré mal na tele, tak, že najskôr mu rozrezal mikinu, strhol mu ju z tela a takýmto spôsobom mu nožom rozrezal na tele tričko, montérky, ktoré mal oblečené na spodnej časti tela, na nohách a nakoniec mu rozrezal slipy a odhodil ich, pričom C. I. počas rozrezávania oblečenia od D. L. žiadal peniaze, hovoril mu, že má zaplatiť za plot, ktorý mu zničil, keď C. I. rozrezal a strhol z tela D. L. všetko oblečenie, povedal mu, že toto je posledné upozornenie, že nabudúce ak mu nezaplatí, že ho zabije, pričom fyzickým útokom C. I. utrpel D. L., nar. XX.X.XXXX, zranenia: odreninu v oblasti koreňa nosa vľavo veľkosti 1,5 x 0,5 cm, odreninu v oblasti dolnej časti nosa vpravo, veľkosti 1 x 0,3 cm, odreninu v oblasti pravého ramena veľkosti 4 x 2,5 cm, odreninu v oblasti panvy vpravo, veľkosti 7 x 4,5 cm, odreniu v oblasti stehna vľavo, z bočnej strany veľkosti 3 x 0,3 cm, pričom porucha zdravia u D. L. v dôsledku spôsobených zranení trvala 6 dní, D. L. bol z konania C. I. vystrašený.

Za to odvolací súd obvinenému podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný (nepodmienený) trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia identických vecí ako súd I. stupňa.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

* * *

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom obhajkyne dovolanie, uplatňujúc v ňom dovolacie dôvody upravené v § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

Bez konkrétneho priradenia argumentácie k jednotlivým takto uplatneným dovolacím dôvodom obvinený v odôvodnení dovolania uviedol:

„Žiadam, aby súd prešetril zákonnosť vykonaného dôkazu, a to výpoveď svedka -poškodeného D. L. ako jediného relevantného dôkazu. Totiž poškodený viacero krát vo svojich výpovediach uviedol, že k

výpovedi ho „donútila“ matka. A aj samotná matka vo svojej výpovedi uviedla, že syna k výpovedi „donútila.“ Na čo poškodený išiel podať trestné oznámenie až po 3 dňoch. V tejto súvislosti sú aj výpovede poškodeného vo viacerých bodoch v rozpore. Teda ak je niekto nútený vypovedať o niečom, čo sa nestalo, čo si nepamätá, alebo čo sa stalo ináč ako prezentuje, k takýmto rozporom vo výpovedi dochádza častejšie. Najzávažnejší rozpor vo výpovediach poškodeného vidím v jeho tvrdeniach ohľadne toho, že raz tvrdí, že som sa mu mal pri skutku vyhrážať, že ho zbijem, alebo zabijem ak mi nezaplatí dlžnú sumu a inokedy zas tvrdí, že na žiadne vyhrážanie z mojej strany si nespomína a že k vyhrážaniu nedošlo. Táto skutočnosť, či som sa mu vyhrážal alebo nevyhrážal, by mohla mať podstatný vplyv aj na právnu kvalifikáciu skutku. Pretože, v prípade ak som sa poškodenému nevyhrážal mohlo by ísť o ublíženie na zdraví. Avšak ja tvrdím, že v dobe spáchania skutku som na mieste činu nebol a poškodeného som nenapadol ani som sa mu nevyhrážal. Teda celý skutok, za ktorý som bol odsúdený od počiatku popieram“.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obvinený zosumarizoval časti výpovedí svedka (a súčasne poškodeného) D. L. v jednotlivých štádiách trestného konania, z ktorých podľa obvineného vyplýva, že svedok si pri výsluchoch na priebeh skutku nepamätal, a k výpovedi proti obvinenému ho donútila matka.

Navrhol preto, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu aj súdu I. stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie.

Nad rámec uvedeného obvinený doručil súdu I. stupňa aj tri vlastnoručne napísané písomné podania označené ako dovolanie (z 1. novembra 2024), doplnenie dovolania (z 1. decembra 2024) a doplnenie dovolania (z 19. júla 2025).

V písomnom podaní označenom ako dovolanie (z 1. novembra 2024) obvinený uviedol, že v dôsledku nedostatočne preukázaného skutkového stavu, neumožnení obhajoby v prípravnom konaní a odmietnutí rekonštrukcie prípadu na mieste samom, boli naplnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku.

Podľa obvineného sa skutok, ktorý je mu kladený za vinu, vôbec nestal, na mieste činu nikto nebol a on sám bol doma. Poškodený podľa obvineného spal opitý a zdrogovaný pred kotolňou drevovýroby, čo môže dosvedčiť svedok T.. Ako zdravotne postihnutý, skutok, ktorý mu je kladený za vinu, ani spáchať nemohol, čo potvrdil súdny znalec MUDr. R..

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený uviedol, že nebol preukázaný skutkový stav, pričom odmietnutím rekonštrukcie na mieste samom bolo porušené jeho právo na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústava“) a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. V súvislosti s porušením práva na spravodlivé a zákonné súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru obvinený poukázal na skutočnosť, že súd I. stupňa, ako aj odvolací súd, odmietli vykonať dôkazy ním navrhnuté, pretože podľa ich názoru sa tieto dôkazy týkali okolností nepodstatnej pre rozhodnutie, alebo okolností, ktoré už boli zistené inými, už vykonanými dôkazmi.

V ďalšej časti obvinený všeobecne (bez uvedenia konkrétnych vytýkaných pochybení) poukázal na to, že súčasťou práva na spravodlivý proces je aj to, aby sa súd v odôvodnení rozhodnutia riadne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami účastníkov konania, pričom v opačnom prípade súdne rozhodnutie vykazuje znaky nepresvedčivosti, nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený okrem citovania znenia predmetného ustanovenia žiadne konkrétne skutočnosti neuviedol.

Navrhol preto, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom odvolacieho súdu aj súdu I. stupňa bol porušený zákon, aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozhodnutia súdov oboch inštancií, a súdu I. stupňa podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu

prerokoval a rozhodol, a aby ho podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku nevzal do väzby s tým, že ho ihneď prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

V písomnom podaní označenom ako doplnenie dovolania (z 1. decembra 2024) obvinený uviedol, že mu boli upreté základné práva na zákonný a spravodlivý proces, súd nevykonal test proporcionality, absentuje zhodnotenie kritérií „kto, o kom, čo, kedy a ako“.

Opätovne namietol nedostatočne zistený skutkový stav a nezrozumiteľnosť súdnych rozhodnutí. Námietky obvineného smerovali aj k porušeniu kontradiktórnosti konania, v súvislosti s nemožnosťou kladenia otázok poškodenému obvineným pri prvom výsluchu v prípravnom konaní, s poukazom na rozdiely vo výpovedi poškodeného v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Obvinený tiež zopakoval, že skutok, ktorý je mu kladený za vinu, sa nestal.

Záverom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby ho po zrušení rozsudku odvolacieho súdu, ako aj rozsudku súdu I. stupňa, prepustil na slobodu a oslobodil ho spod obžaloby, pretože sa skutok nestal.

V písomnom podaní označenom ako doplnenie dovolania (z 19. júla 2025) reagoval na vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry v Čadci k jeho dovolaniu, pričom v úvode poukázal na zákonné znenie § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), a písm. i) Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený konkretizuje (opakovaným) poukazom na porušenie kontradiktórnosti konania v súvislosti s nemožnosťou kladenia otázok poškodenému pri prvom výsluchu v prípravnom konaní, a poukazom na rozdiely vo výpovedi poškodeného v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. V súvislosti s citovaným dovolacím dôvodom opakovane poukázal na skutočnosť, že vo veci konajúce súdy odmietli vykonať rekonštrukciu prípadu na mieste činu, ktorá by mohla viesť k úplne inému záveru. V tejto súvislosti znovu poukázal na svoj zdravotný stav, na hladinu alkoholu, liekov a drog v krvi poškodeného, na absenciu testu proporcionality a na rozpory vo výpovediach poškodeného.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku opiera o to, že súd I. stupňa i odvolací súd nesprávne posúdili zistený skutok, keďže do úvahy vzali len okolnosti svedčiace v jeho neprospech, a na základe takto zisteného skutku je nepochybné, že ustálenie skutkového stavu je založené na arbitrárnom postupe bez zohľadňovania skutočností, ktoré preukazujú jeho nevinu. Záverom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby ho po zrušení rozsudku odvolacieho súdu, ako aj rozsudku súdu I. stupňa prepustil na slobodu a vec vrátil na ďalšie konanie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Čadca (ďalej tiež „prokurátor“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného vyjadril nestotožňuje sa s dovolacím námietskam obvineného.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku ohľadom námietky, že svedok - poškodený D. L. mal byť donútený k podaniu trestného oznámenia a následnej výpovedi svojou matkou, uviedol, že tento svedok opakovane vypovedal pred orgánmi činnými v trestnom konaní a pred súdom, a to bez prítomnosti svojej matky a celkom zjavne slobodne a z vlastnej vôle, pričom obhajca obvineného mal možnosť tomuto svedkovi klásť otázky, ktorú aj využil.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, z dovolania možno vyvodit', že tento dovolací dôvod je odôvodnený rozpormi vo výpovediach svedka D. L., s ktorými sa podľa názoru obvineného prvostupňový ani odvolací súd náležite nevysporiadali. Podstatou takéhoto odôvodnenia je celkom zjavne nesúhlas so správnosťou a úplnosťou skutkových zistení súdu I. stupňa aj odvolacieho súdu, čo je však v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, časťou vety za bodkočiarkou, neprípustný dovolací dôvod, pretože podľa zmieneného ustanovenia správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Navyše na hlavnom pojednávaní bola daná možnosť obhajcovi odstrániť rozpory vo výpovediach svedka - poškodeného D. L., ktorú obhajca aj

využil, a následne sa s výpoveďou tohto svedka - poškodeného náležite vysporiadal prvostupňový súd, a druhostupňový súd nezistil žiadne podstatné pochybnosti v skutkových zisteniach a záveroch prvostupňového súdu.

Podľa prokurátora možno konštatovať, že nie sú naplnené dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku prezentované obvineným a preto navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

K doplneniu dovolania obvineným z 19. júla 2025 je podľa prokurátora potrebné uviesť, že k porušeniu práva na obhajobu obvineného v súvislosti s nemožnosťou klásť otázky svedkovi - poškodenému pri výsluchu v prípravnom konaní, resp. v súvislosti s odmietnutím rekonštrukcie, nedošlo. Obvinený, napriek tomu, že termín výsluchu svedka - poškodeného vzal na vedomie, uviedol, že sa tohoto úkonu nezúčastní, čo potvrdil svojím podpisom. Na hlavnom pojednávaní bola daná možnosť obhajcovi odstrániť rozpory vo výpovediach svedka - poškodeného D. L., ktorú obhajca aj využil, a následne sa s výpoveďou tohto svedka - poškodeného náležite vysporiadal prvostupňový súd, a druhostupňový súd nezistil žiadne podstatné pochybnosti v skutkových zisteniach a záveroch prvostupňového súdu.

Čo sa týka dovolacích dôvodov, ktoré obvinený podradil pod § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku prokurátor dal do pozornosti svoje skoršie vyjadrenie k dovolaniu, pričom konštatoval, že obvinený vo vzťahu k citovaným dovolacím dôvodom namieta nesprávnosť a neúplnosť skutkových zistení, teda je opätovne potrebné poukázať na znenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, časť vety za bodkočiarkou, podľa ktorého správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Navrhol preto, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde na to určenom (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že boli splnené podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd pripomína, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je ako dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytykaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (R 120/2012 - I.).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

* * *

Dovolací súd posudzujúc dovolanie obvineného v uvedených intenciách konštatuje, že obvinený v ňom uplatnil vzájomne sa prelínajúcim spôsobom dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu) právu obvineného na obhajobu v trestnom konaní zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu (podľa jednotlivých štádií trestného konania) vytvoriť obvinenému podmienky pre uplatnenie jeho procesných práv a povinnosť zákonným spôsobom reagovať na ich uplatnenie. Ide o povinnosť vytvorenia obvinenému procesného rámca v zmysle reálnej možnosti na realizáciu jeho procesných práv, pričom spôsob a rozsah ich realizácie už je vecou procesnej aktivity samého obvineného.

Trestný poriadok pritom obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod.

Obvinený uvedený dovolací dôvod [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] namietal poukazom na:

- porušenie kontradiktórnosti konania v súvislosti s jeho nemožnosťou kladenia otázok svedkovi (a súčasne poškodenému) pri prvom výsluchu v prípravnom konaní,
- rozdiely vo výpovedi tohto svedka v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní,
- skutočnosť, že vo veci konajúce súdy odmietli vykonať rekonštrukciu na mieste činu, ktorá by mohla viesť k úplne inému záveru.

K tejto skupine dovolacích námietok dovolací súd uvádza nasledovné:

Ako vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného v prípravnom konaní z 20. septembra 2019 (č. I. 19), tento bol vyšetrovateľom upovedomený o dátume a hodine výsluchu svedka - poškodeného D. L., pričom uviedol, že sa tohto naplánovaného úkonu nezúčastní. Neúčast' obvinenému na úkone, na ktorom mu účasť umožnená bola a ktorého sa z vlastnej vôle nezúčastnil, nemôže predstavovať porušenie jeho obhajobných práv. Navyše v priebehu ďalšieho konania pred súdom mal možnosť nielen sám, ale aj prostredníctvom obhajcu klásť svedkom otázky, pričom túto možnosť prostredníctvom obhajcu aj využil (viď zápisnicu z hlavného pojednávania z 22. júla 2021, č. I. 220). Tvrdenie obvineného o porušení jeho obhajobných práv z tohto dôvodu je teda celkom neopodstatnené.

Námietky proti hodnovernosti svedka (poškodeného) D. L., založené na zdôrazňovaní rozporov v jeho výpovediach, sú „tzv. skutkové námietky“ smerujúce proti spôsobu hodnotenia dôkazov súdmi v pôvodnom konaní, ktoré podľa už ustálenej rozhodovacej praxe (aj judikatúry) najvyššieho súdu nie sú spôsobilé naplniť žiadny dovolací dôvod. Dovolací súd vo svojich rozhodnutiach konštantne uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, a ak sa nespravuje jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (viď rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

Námietka proti odmietnutiu vykonania rekonštrukcie vo veci konajúcimi súdmi vôbec nemá oporu v obsahu spisu. V pôvodnom konaní ani súd I. stupňa ani odvolací súd nerozhodovali o návrhu

obvineného na doplnenie dokazovania vykonaním rekonštrukcie. V rámci trestného stíhania v tejto veci obvinený takýto návrh nepodal. Po prvýkrát tento návrh na vykonanie dôkazu obvinený predniesol až v súvislosti s návrhom na povolenie obnovy konania, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Žilina z 5. februára 2025, sp. zn. 1Nt/15/2024 v spojení sa uznesením Krajského súdu v Žiline z 29. mája 2025, sp. zn. 3Tos/26/2025 (č. l. 432 - 440). Preto už len marginálne dovolací súd dodáva, že dokonca aj ak by obvinený taký návrh podal počas trestného stíhania, ani vtedy by jeho nevykonanie bez ďalšieho neznamenal naplnenie niektorého z obvineným uvádzaných dovolacích dôvodov.

Za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku totiž nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorý vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011).

Dovolací dôvod upravený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku preto z pohľadu dovolateľom vytýkaných chýb naplnený nebol.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom), skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej tiež „dohovor“), čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukázu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom (R 24/2020).

Pod uvedený dovolací dôvod [písm. g)] pritom vôbec nemožno subsumovať argument obvineného, že svedok D. L. mal byť k podaniu trestného oznámenia, a následnej výpovedi pred orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom donútený svojou matkou, pretože ide o námietku proti spôsobu hodnotenia tohto svedka súdmi v pôvodnom konaní ako hodnoverného, teda ide o námietku proti hodnovernosti dôkazu, ktorú z dovolacieho prieskumu vylučuje veta za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (viď ďalej v texte). Svojou povahou (vecne) vôbec nejde o námietku proti nezákonne vykonanému dôkazu, t. j. proti (nezákonnosti jeho vykonania alebo zaistenia/zabezpečenia) tak, ako to má na mysli § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Preto už len marginálne dovolací súd (napokon v zhode s vyjadrením prokurátora) upriamuje pozornosť obvineného na to, že svedok D. L. ako svedok opakovane vypovedal pred orgánmi činnými v trestnom konaní aj pred súdom I. stupňa bez prítomnosti svojej matky.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť) dovolací súd zdôrazňuje, že nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa primárne rozumie, že súdmi v pôvodnom konaní ustálený skutok bol vo výroku o vine odsudzujúceho rozhodnutia právne

kvalifikovaný ako trestný čin, hoci nenapĺňa znaky akéhokoľvek trestného činu, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, než pre aký bola obvinený uznaný za vinného.

Podstatou správneho právneho posúdenia skutku (správnej právnej kvalifikácie) je tak správna aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený (formulovaný v tzv. skutkovej vete odsudzujúceho výroku o vine) v napadnutom rozhodnutí súdu bol z pohľadu zákonných znakov správne subsumovaný (podradený) pod konkrétnu skutkovú podstatu príslušného trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu.

Z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je pritom osobitne potrebné zdôrazniť, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, čoho dôsledkom je nemožnosť dovolateľa uplatňujúceho tento dovolací dôvod úspešne namietať nesprávnosť skutkových zistení, obsiahnutých vo výroku o vine odsudzujúceho rozsudku formulovaných v tzv. skutkovej vete, ktorá je odrazom procesu hodnotenia vo veci vykonaných dôkazov, ktorý je tak zákonom zverený výlučne súdom v pôvodnom konaní, keď výnimku v tomto smere v rámci dovolacieho konania predstavuje len prípad podania dovolania ministrom spravodlivosti z dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, čo však zjavne nie je posudzovaný prípad. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku tak nie je možné z pohľadu dovolacieho súdu posudzovať správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Pri hodnotení dovolacej argumentácie je tak dovolací súd viazaný skutkovými zisteniami formulovanými v tzv. skutkovej vete výroku o vine odsudzujúceho rozsudku.

V zmysle uvedeného pokiaľ obvinený namieta, že súd I. stupňa i odvolací súd nesprávne posúdili zistený skutok, keďže do úvahy vzali len okolnosti svedčiace v neprospech obvineného, namieta tým opäť len spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, domáhajúc sa v skutočnosti v dovolacom konaní len ich prehodnotenia, pričom túto argumentáciu sa snaží prelínajúcim spôsobom subsumovať pod dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) aj písm. i) Trestného poriadku, hoci ju nemožno subsumovať pod žiadny z dovolacích dôvodov. Viazanosť dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom vyplývajúcu z § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, vety za bodkočiarkou, totiž nemožno úspešne obísť snahou svojou podstatou „skutkové námietky“ subsumovať pod iný dovolací dôvod.

Dovolacie námietky obvineného proti spôsobu hodnotenia dôkazov a nenáležité zistenému skutkovému stavu súdmi v pôvodnom konaní tak dovolací súd hodnotil ako nespôsobilé (vecne) naplniť dovolateľom uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

Na podklade tejto argumentácie dovolací súd konštatuje, že chybami dovolateľom vytýkanými nebol naplnený akýkoľvek ním uplatnený dovolací dôvod, ani iný dovolací dôvod uplatniteľný obvineným, pod ktorý by ním vytýkané chyby pri správnej subsumpcii mohli byť podradené a preto z dôvodu, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.